СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 89. Джерзі Сіти, Н. Дж., середа, 18-го квітня, 1928. VOL. XXXVI. No. 89. Jersey City, N. J., April 18, 1928. THREE CENTS.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З ТИМ ПРИВІТОМ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО НАС В ДЕНЬ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ: РІДНА ШКОЛА, ЗАСУДЖЕНІ ЛЯЦЬКИМ СУДОМ НА СМЕРТЬ УКРАЇНСЬКІ БОРЦІ, СТРАЙКУЮЧІ МАЙНЕРИ І ДРУГІ, ПОТРЕБУЮЧІ ПОМОЧІ.

КОЖДИЙ СВІДОМИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПАМЯТАЄ НА ТІ ПОТРЕБИ, СКЛАДАЄ ВЕЛИКОДНУ ПИСАНКУ І ПЕРЕСИЛАЄ ЇЇ ЧЕРЕЗ:

Obyednanye, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

КОРАБЛІ Й ЛІТАКИ ВИБИРАЮТЬСЯ НА ПОМІЧ ЛЕТУНАМ

ЛЕТУНИ ОПИСУЮТЬ СВОЮ ПОДОРОЖ.

КЛАРК СИТІ, Квібек, 16. квітня. — Трансатлянтійські летуни передали через Блянк Сабльон, найблизчу до них радіову стацію, короткий опис своєї подорожи з Ірляндії в Америку.

Кажуть вони, що ціла подорож була повна трудностий і пригод. Як тільки виїхали з Ірляндії, мали гарну погоду, але далі вона зіпсулася. Треба було летіти високо. Се ще було добре, бо по яких 30 годинах лету вже не можна було летіти високо, бо там запанувала густа мрака. Літак став летіти низько понад океаном але й тут була густа мрака, відома серед летунів як „темнота". По кількох годинах подорожи в „темноті" летуни догляунли, що літаковий компас псується, або під упливом погоди або під упливом магнетичних піль. Треба було летіти дуже осторожно.

По якімсь часі доглянули сушу. Думали, що се беріг Нової Фунляндії. Стали тепер вимитати мраку, шукаючи доброго місця на висідання. Знова летіли годинами і не могли найти. Газоліни ставало щораз менче. Почав іти сніг і град. Наконець побачили на острові маленьке озеро та постановили висісти на леду. Хоча їх літак не мав прияаду до висідання на леду, вони рішилися на се з конечности, бо висідати на скалисту сушу було ще гірше.

При висіданню літак ударив колесами об лід і проломив його. Хвіст літака зломився, але летуни висіли з літака цілі.

На поміч летунам поспішили тепер літаки й кораблі. Один з літаків уже й дістався до них. Є се літак канадійського уряду зі стації Севен Айлендс.

Один з летунів, айриський міністер авіяції Фицморіс, уже вилетів на ньому до Квібеку, щоби дістати там усяких приладів для направи літака. Другі летуни не сподіються бути в Злучених Державах скорше як за тиждень. Літак ушкоджений так поважно, що декотрі його части треба буде заступити зовсім новими.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК БАВОВНЯНИХ ТКАЛЕНЬ У НЮ БЕДФОРДІ.

БЛИЗЬКО ТРИЦЯТЬ ТИСЯЧ РОБІТНИКІВ ПОКИДАЄ РОБОТУ.

НЮ БЕДФОРД, Месечузетс, 16. квітня. — Нюбедфордські фабриканти бавовняних виробів таки довели до великого страйку своїх робітників. Вийшло на нього коло 30,000 робітників.

Причиною страйку було обниження робітничої заплати, що мало ввійти в життя з нинішним днем, а мало виносити коло 10 процентів. Робітники запротестували проти зниження заплати, а коли фабриканти не вступили, рішили вийти на страйк.

Серед робітників велика солідарність. Хоча з усіх сторін напирали на них не покидати роботи, бо для міста настануть тяжкі часи, робітники не захотіли вертати до роботи на прнижуючих умовах. Юнії рішені боротися до кінця.

СЕНАТОРИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗАКРИВАННЯ ФАКТІВ ПРО НІКАРАГВУ.

ХОЧУТЬ ЗНАТИ ВТРАТИ В ЛЮДЯХ І ГРОШАХ.

ВАШИНГТОН, 16. квітня. — Ґрупа послів з републиканської партії зажадала від уряду предложення сенатови фактів про американську інтервенцію в Нікараґві.

Підняли вони се питанне при нагоді дебати над признанем фондів на будову нових воєнних кораблів. Уряд тут предложив їм звіт, що втрати в Нікараґві виносять досі 21 моряків вбитих та 44 ранених. Сенатори кажуть, що втрати мусять бути більші. Так само не хочуть вони приняти звіту уряду про кошти, котрі після уряду мали виносити досі всего 1 мілион 607 тисяч долярів.

Над резолюцією покищо дебати ще не було. Більшість сенату відай проти неї.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ТОРГИ Й МАНЕВРИ.

ВАШИНҐТОН, 16. квітня. — Губернатор Смит заявив, що він не їде на демократичну конвенцію до Гюстона, в Тексасі, де мають іменувати кандидата партії на уряд президента Злучених Держав. Зі сього роблять заключення. що Смит уже певний номінації.

Конвенція американської соціялістичної партії, що відбулася в Ню Йорку, іменувала Нормана Томаса з Ню Йорку та Джеймса Морера з Редінґа, в Пенсилвенії, кандидатами партії на уряд президента й віцепрезидента Злучених Держав. Партія видала відозву до американських робітників і фармерів, щоби вони злучилися проти сили капіталістів і фабрикантів. На сій конвенції прийшло до горячої дебати за прогибіцію; остаточно партія постановила теж не згадувати прогибіції в своїй виборчій плятформі.

НІМЦІ ПЕРШІ НА ПОЛИ ЛЕТУНСТВА.

БЕРЛІН, 13. квітня. — Летунська німецька орґанізація Люфтганза забирається до поширення аеропляновиx подорожних сітей. В самій Німеччині має вона 62 летничі поля і будує ще нові. З Берліна можна дістатися до всіх европейських столиць, кромі Мадриду, Лісбони і Варшави, на протязі одного дня. Місто Кольонію хочуть зробити летничим центром. 150 аеропляпів буде відлітати і прилітати до цего міста кождого дня. Поширять нічні лети і заведуть їх між Лондоном і Москвою. Аероплян, що відлітає в 11 годині в ночі з Берліна, прилетить до Москви в годині 3 пополудни.

СТРАТИ ВІД ПОЖАРІВ НА ВОЛИНІ.

Після обрахунку державної асекураційної установи, в минулому році в Луцьку та на Волині було 1911 пожарів та згоріло 5,000 будинків. Виплачено асекурації 1,288,134 золотих, а вартість згорілого виносить 10 мілионів золотих.

Окрім того було 53 великих сільських пожеж, у яких згоріло 664 господарства (2,000 будинків). Середне випадає 13 господарств на один пожар.

ЦІННІ НАХІДКИ.

В селі Сеневичі на Гродненщині в Білорусі підчас розбирання старого панського двору найдено кілька просто неоцінених рукописів, які походять з 16. віку.

Скарб той складається з 67 документів, які торкаються тодішнього розвою та організації війська, будови замків, фортец та инше. Окрім того найдено колекцію листів польського короля Жигмонта Авґуста з літ 1540—1555.

ЗА ШПИГУНСТВО.

На днях відбувся в Парижі процес за державну зраду, в якій обвинувачено Бельґійця Жіля Лепер, котрий мав вести шпигунську акцію в користь Німеччини. Лепера засуджено на досмертну тюрму в одній з фортечних місцевостей поза територією французької републики.

СМЕРТЬ БУВШОГО ҐУБЕРНАТОРА ГАЛИЧИНИ.

З Парижа повідомляють про смерть гр. Бобріньского, який в 1914—15 роках був ґубернатором окупованої Москалями Галичини.

ДЕЗЕРЦІЯ.

Останніми часами багато червоних офіцирів тікає з Росії до прикордонних держав. Всі вони на слідстві зізнають, що не мають нервів для того, щоб жити під червоними.

В районі Ракітної на Виленщині перейшов границю червоний кавалерійський офіцир пограничного відділу враз з конем. На слідстві виявилося, що він комісар, та що перейшов границю, не могучи знести обставин та відносин в червоній армії.

ДІВЧИНА-ВІДЬМА.

Товариські круги міста Бидгощі затрівожила афера самогубства двох студентів, які на любовному тлі порішили зірвати звязки з життям. Були це 20-літній Евген К., студент варшавського університету і Йосиф С., син дідича зпід Ґнезна, в якім ствердив лікар затроєння сублиматом. Після кількагодинних заходів вдалося довести десператів до свідомости. Виявилося, що оба вони любилися в 17-літній Ванді Ч., а коли переконалися, що один другому не уступить з дороги, рішили зліквідувати справу при помочі американського двобою. Згодилися, що кожен з них випє по склянці чорної кави, при чому в одній зі склянок буде отруя. Зі своїм заміром звірилися Ванді Ч., просячи її, щоб вона приготовила напій і до одної зі склянок всипала отруї. Панна Ч. вирішила справу по „соломонівськи" і всипала отруї до — обох склянок, по чім вийшла до сусідньої кімнати. Арештована, призналася панна Ч. до страшного злочину, заявляючи, що мала третього конкурента, якому два перші перешкаджали.

Дивним дивом панну Ч. випущено з тюрми за кавцією 5,000 зол., а польська преса навіть не подає її назвиська... Нічого собі мораль!

ПРОПАЛО ЧОТИРОХ ТУРИСТІВ.

Чотирох туристів, які вибралися на верх гори Копрової в Татрах, заскочила снігова заметіль. Один з туристів замерз по дорозі. Товариші, не можучи його з собою забрати, полишили його на місці, а самі пішли до найблищого захисту, повідомляючи про випадок туристів, яких зустріли по дорозі. Тимчасом і їм не вдалося добитися до захисту. Вислана експедиція не найшла ні трупа замерзлого туриста, ані трох його товаришів.

РЕКЛЯМА, ЯКІЙ МОЖЕ ЗАЗДРИТИ АМЕРИКА.

Цікаву рекляму придумав Еспанець Педро Родріґес у Барсельоні. Ні вивіска з огненними написами, ні безнастанні дзвінки, ні крики мурина, ніщо не задовольняло власника кіно. Одного вечора публика, що переходила мимо, почула страшний вибух, і ледве розбігшись у всі боки, спасаючи життя, як почули другий вибух. Потім третий, четвертий і нарешті справжнішна гарматна стрілянина. Фаєрмани, поліція, публика — усі говорили вже, що вилетіли в повітря усі порохові льохи, що пів міста зруйновано. Передавали точну кількість убитих та поранених і протягом пів години чутки так наповнили місто, що не знати, чим воно скінчилося би, якби Родріґес не отямився.

Поліційний протокол і та грошева кара для нього пусте, бо через пів години уся Барсельона знала, що ніяких порохових вибухів не було та що Педро Родріґес по наказу батька проколював великі наповнені повітрям звичайні автові шини. За десять мінут до початку сеанса на касі висіла напись: „Всі білети продані".

ВІКТРОЛЯ ЯК СВІДОК НА СУДІ.

У Франції видано розпорядження, після якого всяку розмову на телефоні за невеликою доплатою можна зареґіструвати на рекорді.

Очевидно віктроля в будучому не раз буде свідком на суді, як це сталося в Парижі при кінці минулого місяця.

Торговцеви Жанови Фері в останній мент перед розправою не стало якогось документа, без якого той міг програти справу. Документ можна було дістати у нотара, котрий мешкав 800 миль від Парижа, а відкладати справу торговець не хотів. Тоді Фері покликав з собою слідчого до першої телефонічної стації, де проти трубки телефону поставила віктролю, а викликаний нотар продиктував необхідне посвідчення.

ІСТОРІЯ В ФОТОГРАФІЯХ.

Директор париської Національної Бібліотеки рішив дати почин до збірки фотографій визначних людей, яка буде зберігатись у бібліотеці. Він мріє про колекцію всіх славних сучасників. На жаль, для такої колекції покищо в цій бібліотеці нема місця.

АМЕРИКАНСЬКА НАУКОВА ЕКСПЕДИЦІЯ В МОНГОЛІЇ

ЩОБИ ДОСЛІДЖУВАТИ, ТРЕБА ПЕРЕДОМ ОКУПИТИСЯ ПЕРЕД БАНДИТАМИ. — БУДУТЬ ШУКАТИ СЛІДІВ ПЕРВІСНОЇ ЛЮДИНИ.

КАЛҐАН, Китай, 16. квітня. — Американська наукова експедиція, вислана з рамени Американського Природничого Музею і Полевого Музею в Шикаго, опустила великий Китайський мур і рушила в монгольські землі на наукові досліди, що будуть тревати до осени. Експедиція складається з 10 американських а 26 китайських і монгольських учених, котрі будуть намагатися знайти сліди по первісним чоловіці. В попередніх експедиціях розсліджено памятники людського життя з перед 500,000 літ, а тепер хочуть йти ще дальше взад, на яких 3 мілионів літ.

Експедиція складається з 8 автомобілів і 125 верблюдів. Поживи набрано на протяг 6 місяців. Експедиція находиться під опікою одного з провідників банд, що ґрасують по тій території. Кажуть, що коли вони зробили угоду з одною бандою і окупилися, то другі банди таку умову шанують і не будуть їм шкодити.

На чолі експедиції стоїть др. Рой Чепмен Ендрус.

В БОЛГАРІЇ ЗЕМЛЕТРУС.

ПОНАД 50 ЛЮДИЙ ЗГИНУЛО, А ПОНАД 3,000 ДОМІВ ЗІСТАЛО ЗНИЩЕНИХ.

СОФІЯ, Болгарія, 16. квітня. — Король Борис оглядає знищені землетрусом околиці Джірбен і Борисовград. Виглядає, що шкоди далеко більші як подано в перших часописних звістках. Зпід руміновищ витягають що раз нових мерців, так що годі ще сказати, скільки людей впало жертвою катастрофи. На разі зголошено 50 вбитих і понад 3,000 домів знищених.

ЗНАЙШЛИ НОВУ КОМЕТУ.

ПАРИЖ, 16. квітня. — Французький автроном М. Джіякобіні проголосив, що знайшов нову комету, за якою слідив вже від кількох місяців. Рівнож подав фотографічні знимки комети. Джіякобіні відомий з того, що вже знайшов за свого життя 20 нових комет.

ФИЦМОРИС ПРО ПЕРЕЛЕТ ЧЕРЕЗ ОКЕАН.

ОПИСУЮТЬ ЙОГО ЯК ОЧАЙДУХА. — ТА САМ ВІН ГЛЯДИТЬ НА ПЕРЕЛЕТ ДУЖЕ ТВЕРЕЗО.

ДАБЛИН, 16. квітня. — Приятелі айриського летуна Фицмориса подають тепер характеристику його особи. Кажуть, що хто його знав, цей не подивується, що йому захотілося вибратися в оту небезпечну подорож через океан. Він ціле життя був очайдухом і любив газард. Кажуть, що він йшов без цента до ресторану і обстальовував собі кілька дозинів устриць в тій надії, що знайде перлу. Так собі з него жартують.

Одначе з письма, що його залишив Фицморис для преси, виходить, що він добре здавав собі справу з небезпек, які стрінуть Бременв перелеті через океан. Він подав, що ця подорож принесе новий науковий матеріял, який змінить цілковито конструкцію машин для тих аеропланів, що будуть призначені для перелету через океан. Доки не буде нових машин і нового роду машин, годі думати про реґулярну перелетову комунікацію між Европою і Америкою. Так каже Фицморис.

ЖІНКИ ЛЕТУНІВ В ДОРОЗІ ДО НЮ ЙОРКУ.

ДАБЛИН, 16. квітня. — Корабельна лінія Норд Джерман Ллойд запросила жінки Фицмориса і Келя, щоби відвідали своїх чоловіків в Ню Йорку. Обі жінки відїзджають кораблем Дрезден.

„ІТАЛІЯ" ВИДЕРЖАЛА ВЕЛИЧЕЗНУ БУРЮ.

ГЕНЕРАЛ НОБІЛЕ ПЕВНИЙ, ЩО ПОДОРОЖ ДО ПІВНІЧНОГО БІГУНА БУДЕ УСПІШНА, А З НАУКОВОГО БОКУ ДУЖЕ КОРИСНА.

ШТОЛЬП, Німеччина, 16. квітня. — Дирижабль „Італія", конструкції ґенерала Нобіле, видержав першу пробу знаменито. Бо через цілу дорогу з Медиоляну до Німеччини прийшлося йому поборювати дощі, бурю і сильну громовицю. Мимо того, перебувши 31 годину у воздусі, прилетіла Італія до Німеччини з малим тільки ушкодженнем.

Ота спроба запевнила ґенерала Нобіле що до дальшого успіху виправи до північного бігуна.

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЄ МОНТЕ КАРЛЬО ВІД ГРАЧІВ.

МОНТЕ КАРЛЬО, 16. квітня. — Світові ґемблери залишили в Монте Карльо при грі в рулету в 1927 році 154,000,000 франків, то є тільки 6,000,000 менше, як минулого року. Чистий дохід виносить 91,000,000 франків.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ЇДЕ ДО АФРИКИ.

ВИБИРАЄТЬСЯ РАЗОМ З РОДИНОЮ. — ХОЧЕ ЗАТІСНИТИ ЗВЯЗОК МІЖ ІТАЛІЄЮ, ЯК МАТІРНИМ КРАЄМ, А АФРИКАНСЬКИМИ КОЛЬОНІЯМИ.

НЕАПОЛЬ, 16. квітня. — Прибули сюди італійський король Віктор Емануїл з жінкою і двома дочками. Всі вони всядуть на корабель і відідуть до Триполіс в Африці. Король відчинить в тій провінції великий ярмарок. А заразом буде старатися прихилити місцеве населення до Італії.

ТЕПЕР. ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY).
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

„КОЛИ ЗГИНЕМО, ТАК ЦЕ ЗАДЛЯ — НІМЕЧЧИНИ"

Цілий світ відотхнув лекше, коли по радіо передано кілька слів, з яких виходило, що німецький літак Бремен осів на землю біля Лябрадора. Бо не було такого, хто не желав би отим смільчакам щастя, хто не бажав би собі того, щоби вони долетіли до Америки. І тому великий сум обгорнув всіх, коли минав приписаний час, а про Бремен не було ніякої вісти. Всі знали, що це означає знова трагедію, нові жертви. Як та подія потрясала людьми, видно з того, що одну з нюйорських газет запитувало телефонічно про судьбу Бремен за один тільки день понад 13.000 людей.

І нема в тім всім дива. Цеж полетіли люде на майже певну смерть. Ціла Німеччина бунтувалася проти цего лету. Уряд був проти него, так, що летуни вилетіли секретно, бо боялися, що їм не дозволять. А все те тому, що через дотеперішні лети через океан погинули найкращі, найвідважніші летуни, котрі виказали підчас світової війни повно геройства, коли боролися за свої вітчини. Опінія загальна була отже проти тих летів, бо всім людям було вже забагато тих трагедій і тих нервових подражнень, з яким міліони слідили днями і ночами за кождою вісткою про судьбу смільчаків.

Але ні загальна опінія, ні смерть недавно затонутих не здержали німецьких смільчаків від нової спроби. Бо щоб ми не говорили, але цілий людський поступ окуплюється якраз жертвами таких смільчаків. Таке є не тільки в техніці, але і в науці. Скільки то лікарів погинуло, заки розслідили ріжні заразливі хороби, а скільки погнило, заки розслідили от хочби лучі Рентгена (екс-рейс), що приносять, стільки добродійства для людства. Летунство пожерло рівнож повно людських жертв і забере їх ще багато-багато, заки людина покорить і опанує природу. А одними з таких, що пішли поконувати оту природу, були: Барон фон Гінефельд і капітан Кель та айриський командант Фицморис.

Та Німці мали ще одну і хто знає чи не найважнішу ціль. Вони хотіли поконати не тільки природу, але й зєднати серце світа для тої Німеччини, з якою той світ недавно був на воєнній стопі. Вони хотіли летом своїм дати свіжий доказ, що німецький нарід вкладає свою частину в культурну світову скарбницю, та що той нарід посідає високу техніку і науку та відважних людей, що готові задля людського поступу пожертвувати кождої хвилі своїм життям. І тому заявили зовсім справедливо перед своїм вилетом з рідної землі, що коли згинуть, то рішаються на цей крок задля добра Німеччини, їх вітчини. Слухаючи таке, годі дивуватися, що німецький нарід, котрий зумів виховати таких синів, приходить по найбільшім нещастю в короткім часі до повної рівноваги та займає поволи але певно своє давне передове місце.

Др. Остап Грицай (Відень).

З ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ ЗУНРО.

(**„Український Революціонер".** Ч. 11—16. — Дотеперішні пропаґандові видання.)

(Докінчення).

Не Господь карає так тяжко Україну, а ми самі, її діти, стаємо все наново її гробокопателями. Ми, Українці, яких активність проявляється виключно в безоглядних, самовбивчих межиусобицях, а ніколи в обєднанім змаганню в користь визволення Рідного Краю з чужинецького ярма. У статті Старого в 11 (16) ч. „Українського Революціонера" під наголовком **„Велика недостача"** автор з цього погляду пише так: „Що зробило семиміліонове українське громадянство для своєї оборонної акції? Чи покликало воно до життя загально-національну установу або організацію, зложену з представників усіх охочих до боротьби в імя оборони національного добра? Ні. Чи виготовлено одностайний, для всього громадянства обовязуючий і авторітетний плян оборонної боротьби? Ні. Що зробило в останнім часі семиміліонове українське громадянство під польською займанщиною для здійснення державницьких змагань, якими збірними ділами, якими організаційними формами задокументовало воно своє державництво? І знову відповідь випадає неґативно". І так скрізь. Усюди велика недостача обєднаної організаційної роботи по лінії всенародньої революційної думки. А до чого та наша необєднаність доводить, на це доказом хочби розкол з приводу останніх виборів до варшавського сойму, розкол, фактичні наслідки якого віддалили нас знову на милі від ідеалу власної державности. Тимто і самозрозуміла річ, що критика тих відносин у нас займає собою стільки місця на шпальтах „Українського Революціонера", критика, на мою думку, здорова, оправдана й безумовно потрібна.

Дуже інтересні такі статті як Городецького **„Каїнова робота"** про ганебний плян наших угодових махерів організувати польсько-український леґіон під командою Пілсудського. До цеї теми повертають теж статті **„Жебраки будня"** (Михайлова) в ч. 9. (14) **„Варшавські креатури"** (О. Б.) в ч. 10(15). Таті статті цінні особливо тому, що вони розкривають широкому загалові очі на тайну роботу гробокопателів нашої революційної ідеї і демаскують злочинні замисли рутенських лакеїв та прислужників Варшави. Але провід нашого журналу є собі свідомий того, що самою критикою нинішніх обставин у нас не зможе вказати напрямної дороги до визволення. Тому попри статті критично-полемічного характеру маємо тут ряд статей по революційній ідеольоґії та тактиці. Стаття **„Націоналізм, соціялізм і національна революція"** (7/12) обмірковує суть соціяльного питання в нашій державно-творчій роботі і подає кілька дуже цінних заваг що-до маловаження соціяльного моменту тутже. Стаття **„Чого вимагає революційна праця?"** (9/14) підкреслює рішаюче значіння героїчної самопожертви, характерности та карности в революційній роботі, передовиця **„В девяті Роковини 1. Листопада"** (тутже) вказує на сотворення нової, визвольної традиції в нас як на найцінніший здобуток національного подвигу, зазначеного Листопадовими Роковинами. Дуже важною працею являється ряд статтей — досі дві — п. н. **„Революційна тактика"**, де покищо розібрано питання, з ким нам по дорозі, з ким ні. Добре схарактеризовано тут всі чинники, з якими революційним працьовникам необхідно стрічатися: явних ворогів і скритих, неприхильних і прихильних, невтральних, пасивних і акитвних приклонників та своїх же власних рядовиків. При чім годиться підкреслити, що до явних і непримиримих ворогів причислюється тут не тільки польський уряд, але й польська суспільність узагалі. Це й дороговказ для тих наших гнилих миролюбців, що польських катів ніби лають, але з польським „народом" хотілиб жити у згоді, бо, мовляв, що инше Пілсудський, Кайдан, Лукомскі і такі инші супостати, а що инше поляки як „нарід". Ні, це не що инше, тільки кість од кости і кров од крови здеправованого кодла грабіжників, автократів і погромщиків, яких ми маємо поборювати всеціло і непримиримо так, як поборюється усяке жерело постійної небезпеки. „Не лише сам польський уряд чи його виконавчі органи — читаємо в першій з наведених статтей — але ціла польська суспільність від поміщиків аж до польських селян кольоністів і польських-робітників-зайдів зачисляється безумовно в цю катеґорію (явних ворогів). Польські кольоністи забирають нашу землю, а польські робітники забирають працю і то що красшу, так, що вони саме становлять основу та головну силу польської експанзії на наших землях. Вони творять польські села на українській землі, вони польщать українські міста і промислові осередки. Частини тих кольоністів та робітників є зорґанізовапі в польських партіях, які нібито обстоюють станові чи клясові інтереси „усього" селянства, усього робітництва „без ріжниці віри та народности". Вони обстоюють, але лиш на папері, на ділі ходить їм тільки о те, щоби такими теревенями про спільність інтересів польських та українських селян чи робітників приспати чуйність нашого селянства й робітництва, ослабити їх національну відпорність і скріпити свої партії голосами українських трудових мас. Тому справжній український націоналіст-революціонер не може робити ріжниці між польськими урядовцями і тими робітниками та кольоністами-зайдами, хочби вони на всі заставки примилювалися до нас і запевнювали нас про свою прихильність до українського народу. Хто є справжнім прихильником, той не пхається непрошений до чужої хати, не забирає чужої землі, не відбирає чужим заробітку". Зясування становища нашого журналу до Радянської України буде, як заповіджено Редакцією — темою найближчого продовження циклю „Революційна тактика".

Не можна поминути теж мовчанкою фейлетонів „Українського Революціонера", яким, правда, з огляду на невеликий обем журнала присвячується тут не богато місця, але все таки, починаючи з ч. 6 (11), правильно. Як уважати з дотеперішніх праць в цій області, Редакція дала першенство нарисам з історії революційно-визвольнних поглядів в минулому, мабуть в слушнім переконанню, що оповідання про те, як чужі поневолені народи добували колись волі на перекір найтяжшим умовинам та в боротьбі з наймогутнішими ворогами — повинні й нас навчити способу такої боротьби та піднести нашого духа доцільною згадкою про преславні подвиги віруючих у свої сили Героїв. Нехай, що нинішні часи не ті, що колись. Що новітня війна сотворює зусім нові умовини боротьби, як політичної, так і збройної. Але одно певно, що у способі, в який деспотичні можновладці намагаються поневолювати слабших, нема протягом довгих століть таксамо великих ріжниць, як нема їх і в способі, в який поневолені всіх часів і народів силкувалися сотворити визвольні орґанізації. І годі не сказати, що прозорий образ помилок і промахів, які здебільшого повторюються в усіх революційних починах — головнож: недостача обєднання всіх народніх сил в напрямі визвольної роботи — в силі стати і для нас неабиякою осторогою та вказувати нам усе наново на всі погубні наслідки таких помилок та недостач в революційній роботі. І треба признати, що з цього погляду фейлетони в „Українськім Революціонері" дають доцільні картини визвольних рухів в минулому, і побажатиб тільки, щоб їх було в нашім журналі як найбільше та в можливо всесторонім освітленню. Досі маємо тут три праці Льва Маврова, а саме: **„Новогреки в боротьбі за волю"** (в числах 11—12), **„Еспанія 1808—13"**, (13—14) та **„Шіль і товариші"** (покищо 16—16). Позатим є ще добра статейка **Городецького** про галицького опвстанця Грицька Росса (ч. 11) з цінною вказівкою на історичні жерела щодо Хмельниччини в Галичині. — Політичну ситуацію хвилі освітлюють в нашім журналі вже то окремі статті (**„Війна війні!"** — ч. 7/12) та **„На випадок"**... ч. 9/14), вже то короткі замітки в дуже добре редаґованій Хроніці, яка є в кожному числі. Зокрема слід згадати такі статті тут, як „Грошеві питання в революційній праці" та її доповнення „Грошева господарка в Революційних Гуртках ЗУНРО" (ч. 15), а попри те кожночасні звіти з подій **„На революційному фронті"**.

Словом — наш журнал намагається по змозі своїх сил сповнити преважке завдання пропаґатора й окличника революційної боротьби проти польського ворога, і треба сказати ще раз, що українське громадянство по всім закутинам нашого життя повинно читати його та допомагати йому в його визвольній роботі як духовою співучастю так і видатними матеріяльними жертвами особливо з погляду на поширення обему та видавання відповідних революційних брошур.

Бо й такі брошури до масового поширення є у програмі праці, яку накреслила собі ЗУНРО. Поки-що появилися дві книжечки цього роду, а саме: Гриця Осиповича **„В революційні лави!"** та В. Кулича **„Дещо про залізниці"** як два перші випуски „Дрібної бібліотеки" нашого журналу. И одна і друга брошура написана популярно, в тоні горячого революційного запалу і безумовної посвяти для революційно-визвольного ідеалу нації. Брошура Осиповича обмірковує плян усесторонної орґанізації революційних гуртків, починаючи від уваг щодо тих наших людей, яким судилося служити при польській армії. Опісля слідують вказівок щодо поведення з польськими властями у випадках небезпеки, ревізій, арештування, допитів тай такого іншого, і все наново підкреслюється клич: „Орґанізуйте себе самі!" Молодий революціонер може з цеї брошурки навчитися богато, бо вона звертає йому увагу на цілий ряд подробиць, незвичайно важних в революційній роботі, а маловажних з правила кожним, в кого нема відповідного досвіду та як найдальш ідучої проворности, обережности та вміння зберігати тайну. — Більш спеціяльним питанням революційної тактики занимається Куличева праця про значіння і способи саботажу залізниць. І ця брошурка являється корисним укладом в нашу революційну літературу, і вона в силі ворухнути в широких масах думку про потребу визвольної активности та про один із засобів нищення ворожого панування на західно-українських землях. Масове ширення таких брошур мусілоб безумовно причинитися до розбудження революційної стихії в народі, особливож між селянством, без участи якого всякі визвольні змагання в нас мусять лишитися утопією на завжди. А що нинішнє галицьке село вкрилося геть польськими бурянами, на це доказом хочби те його страшне здеморалізування, про яке читаємо скрізь в органах, близьких до селянського життя. Особливож наша селянська молодь зледачіла — певно під впливом піянства. Оттому годі й говорити про революційну пропаґанду між народом, поки горівка все ще його одинока блаженність, а рабська смиренність — найголовніший рис в його духовости. І тут наших революціонерів жде велика й дуже тяжка робота, але яку вони тут при своїй несхитности й енергії зроблять напевно, коли за ними стояти-ме в ідейному звязку та з жертвенною рукою все наше громадянство.

Так підпомагаймо ЗУНРО! Підпомагаймо „Українського Революціонера!" Берімо духову й матеріяльну участь у змаганнях людей, яких одинокою ціллю є визволення Рідного Краю з лабет польських грабіжників і банкротів!

В. Кедровський.

1917 РІК.

Передрук заборонений. — Всі права застережено 1927 р.

(85)

Остаточно провалившись в боротьбі, так би мовити, „общественностю", Росіяне більш інтензивно почали вести туж боротьбу, користуючись місцевими органами центральної всеросійської влади. Цілком природно, що осередок такої боротьби мусів знаходитися в центрі, в столиці України. Отже все ідейне й навіть формальне керування такою боборотьбою, як я згадував раніше, перейшло до командуючого військами округи та його політичного комісара, українського ренеґата, російського соціял-демократа Кірієнка.

Широкі маси російського воїнства не охоче йшли на внутрішню боротьбу, не завжди довіряючи „соціялістичности" представників влади, хоч і революційної, бачучи в ній всеж наслідницю царської влади, а також на самій Україні, помимо перебування численної російської армії, русоцентричний елемент все таки був у великій меньшости. Отже треба було нашим ворогам показати перед своїми масами реальні чинники грози українського національного руху, що загрожувалиб здобуткам революції та інтересам широких народних мас. Тому, що справді цього не було, показалася потреба викликати Українців на ексцесії, якіб сіяли анархію, а тому й викликалиб загрозу самій революції. Ще й було жерелом всього того відношення російських революційних і урядових чинників до таких самих українських національних діячів та організацій, яке спостеріґалося через увесь час революції.

Одною з жертв цього й став перший український полк гетьмана Богдана Хмельницького, в якому безперечно була скупчена хоч і невелика, але тверда частина активного, свідомішого українського воїцтва. Проте, що з нападу на Богданівський полк мусів розпочатися пляномірний, форсований активний наступ на українські організації, свідчать такі дані: 1) Головнокомандуючий армії Генер. Корнілов у відповідь на повідомлення Оберучева про „бунт" Богданівців прислав телеграму, в якій наказав призначити слідчу комісію й коли виясниться, що Богданівський полк винний, негайно розформувати його та взагалі припинити українізацію армії; 2) Коли, завдяки енергійному розслідови Генер. Комітету й Цент. Ради, стало ясним, що вина не Богданівців, він же наказав припинити слідство, не довівши його до кінця. А коли київські події захвилювали все чотиро-міліонне українське воїнство, що запротестувало проти насильства над першим українським полком, Корнілов направив свій удар в другий напрямок і наказав зліквідуватися Всеукраїнській Раді Військових Депутатів, чого не мав права робити, бо вона була леґалізованих верховною всеросійською владою; 3) Петроградський тимчасовий уряд уже 2 серпня (тиждень по подіям у Києві) розпублікував закон про сувору відповідальність тих, що намагаються розділить Росію. Що закон цей був направлений знову таки спеціяльно проти українського національно-політичного руху, не має жадного сумніву, бо майже разом з розпублікуванням його в петроградському міністерстві поставлено на чергу дня питання й принціпово рішено позитивно про арешт декого з членів Центр. Ради, Ґенерального Секретаріяту й Ґенер. Комітету. Перевести це в життя перешкодила почасти орґанізованість і численність українського воїцтва на всіх фронтах, а почасти хитке становище самого петроградського уряду, що через півтора місяця був сам повалений.

* * *

2. липня 1917 р. загально-російський козачий зїзд в справі універсалу Центральної Ради ухвалив таку постанову: „Всеросійський козацький зїзд ухвалив уже резолюцію про неподільність демократичної републики, як одинокий правильний засіб правління в російській державі й думає, що відокремлення України порушує цілість держави, та в теперішнім тяжкім часі ще більше побільшує тягарі державної будови. Тому зїзд заявляє, що він рішуче підтримує тимчасове правительство в його розпорядках, що торкаються універсалу, виданого Українською Центральною Радою". Базуючись на цій ухвалі, Оберучев, як я вже сказав раніше, стягнув три, або чотири дивізії Донських козаків на Україну, розташувавши їх в межах Київської військової Округи. Мотивував це він необхідністю підтримувати „порядок", якого, до речі сказати, ніхто й ніде не порушував, крім самих таки Донських козаків, та инших кавалерійських частин, що ставилися до всього українського нетерпимо вороже. Ґенеральний Комітет і Центральна Рада заявляли, що коли дійсно треба підтримувати лад козаками, то у всякому разі не Дончаками, до яких український нарід ставився з недовірям завдяки їх гостроворожим протинаціональним виступам та певної козацької розбештаности. Скорше можна було поставити Кубанців, але Оберучев на це не погоджувався, понеже Кубанці не відповідали його замірами. Вони почували себе в більшости Українцями, а крім того на всеросійському козачому зїзді виступали гостро проти наведеної вище резолюції, висловлюючи свою льояльність до Політики Центральної Ради.

* * *

Затвердивши, проти своєї волі, перший український полк, військове командування увесь час у справі дальшого формування його, матеріяльного постачання, то що, вкладало палки в колеса. Полк мав лише людський склад, але не мав обозів, не мав похідних кухонь, не мав скорострільної команди, відповідного похідного спорядження й навіть зброї. Одним словом він був схожий на збірку окремих рот якогось запасового полку, а не на бойову одиницю. В той самий час військова влада без перерви намагалась викинути його як найскорше з Києва. Перша спроба була перед самим другим військовим Зїздом, коли Оберучев видав такий наказ:

„Приказ по київській військовій окрузі на театрі війни. Київ 5 червня 1917 року.

„Я одержав таку радісну для Українців телеграму:

(Дальше буде).

Учитель: Вичисли мені кілька зір!

Ученик: З мувінґ чи з футболу?

—o—

ХИТРА. Чоловік (на смертній постелі до жінки): Не забудь, що Антошко винен нам двацять пять долярів.

Жінка (до присутних у хаті людей): Чуєте, добрі люде, який той чоловік обережний і як усе памятає.

Чоловік: Не забудь теж, що ми винні Андрухові пятьдесять долярів.

Жінка: Бідака, тепер знову має горячку.

ЗАМІСЦЬ СВЯТОЧНИХ ЖЕЛАНЬ НА НАРОДНІ ЦІЛИ.

Замісць висилки святочних желань зложили: Великодну Писанку слідуючі: о. Д. Добротвір з Майнерсвил, Па., $5, Калина Лесюк з Ню Йорк, Н. Й., $5, М. Радик з Ню Йорк, Н. Й., $2, о. М. Лисяк з Перт Амбой, Н. Дж., $2, Антін Жубрид з Джерзи Сити $1, а від доньок $2 (замісць вінця на гріб матери на оборону невинно засуджених). По $1: Д. Галичин, Е. Ляхович і С. Дембіцький, всі з Ню Йорку, Н. Й.

Король Людвик XII. стрінув раз якогось убогого хлопця. Спитався його як називається і скільки заробляє. Хлопець відповів, що називається Стефен і що заробляє стільки, що король. На запит Людвика XII. скільки заробляє король, хлопець відповів:

— Король заробляє на свої видатки, а я на свої.

ШИЛА В МІШКУ НЕ СХОВАЄШ

Ріжними способами беруться Москалі до Українців. Колись навіть назви Україна не признавали. Але часи змінялися і нарешті мусїли Москалики замінити Малоросію Україною. З великим жалем та болем сціпили зуби північні брати, здушуючи в собі велику ненависть до „непокорних хахлів". Ославлювали московські іміґранти український народ, находили спільну платформу і соціялісти і монархісти, аби створити більший кулак проти ненависної України. Так за кордоном.

На Україні боротьба українських армій в 1917 р. дала себе знати й для большевиків. Нарід український примусив червоних Москалів признати право українського народа на культурний розвиток. І як почалася українізація московських урядовців на Україні, то богато наших патріотів увірило, що большевики бажають не шкодити розвиткові українського народа.

Ті, що ще вчора люто ненавиділи червоних катів, сьогодня йшли до них на службу, галасуючи про них, як про одинокий уряд та одиноку систему, через яких Україна зрештою прийде до повної волі та самостійности. Особливо найшло це відгук серед Галичан, з яких богато кидалось в обійми червоних (подібно як Наддніпрянці йшли до Поляків).

Але час є найліпший лікар для всяких душевних хоріб. Уже чути голоси „петлюрівців", які працюють по фабриках Франції, що їм треба незалежної преси, та що „Тризуб" тенденційна часопись. Одночасово масові переселювання Галичан на Наддніпрянщину розкрили очи нашим наддністрянським братам. Чим далі, тим дужче лунає голос тверезих Українців про орієнтацію на власні сили, на український народ.

Це мусїло занепокоїти наших ворогів, які дуже добре бачать, що боротьба вступає в нову фазу, бо пересувається на новий ґрунт, з якого збити Українців буде трудніще.

Усі московські організації, політичні партії та газети сходяться на одному у відношенню до України, і як на захід доказ „тоже патріотіческое" „Новое Руское Слово" в Ню Йорку друкує виривки зі статті відомого ґенерала Денікіна, котрий в свою чергу наводить листа червоного офіцира.

„Ви повинні зрозуміти", пише червоний офіцир, добрий знайомий Денікіна, „що Росія лишилася щоби, а обороняти її від зовнішних ворогів окрім червоної армії нема кому. Ворогиж сильні й чисельні й ви самі знаєте, вони заінкавлені в розгромі Росії. **Не радянську владу збираються скидати, а відбирати від нас Білорусь, Україну, Новоросію з їх землями, угіллям, залізом та нафтою. А коли обтята, голодна, жебрацька і нікому не страшна Росія буде під комуністами, то це нічого не значить для чужинців".**

Зверну тут наперед увагу, що тут Москалик не вважає Новоросії Україною, хоча до Новоросії належать: Херсонщина, Катеринославщина та Таврія.

З наведеного уступу кождий може вивести тільки одно заключення. Увесь той шум, що роблять большевики за Україну та українізацію, се ніщо инче, як кинена псови кістка, а не дійсне бажання дати Україні можливість розвиватися, збогачуватися, сильніщати. Із наведеного цитату червоного командира видно, що Москалі уважають Московщину без України та її богатств за жебрацьку країну. На їх думку, коли вони не є жебраками тепер, то тільки завдяки тому, що живуть з награбованого добра других народів, головно України, як Польща живе на рахунок заграбаної нафти в Галичині та закраденого вугля у Німців.

Зовсім не шкодилоби звернути увагу нашим орієнтаційникам на той лист члена Армії найсильніщої організації Московщини, та закинути всякі надії на чужі сили і братися до дійсної творчої підготовки народних мас до боротьби за волю України.

Василь Бобрів.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗАЯВА СІЧИ В СПРАВІ ПОЛІТИКИ П. ЦЕГЕЛЬСЬКОГО.

Вичитавши в часописях вістки про послідні виступи пана Цегельського, Народна Січ імени Кирила Трильовського в місті Ш..кагго постановила на своїх послідних зборах занятий публичний голос у тій справі.

Ми булиби сею справою не займалися, якби виступи пана Цегельського не найшли відгуку в польській шовіністичній пресі, і якби виступів пана Цегельського українежерні газети не представляли за голос поважного українського політика.

З огляду на сі похвали польских шовіністичних газет для пана Цегельського ми заявляємо, що пана Цегельського вважаємо на стільки українським політиком, на скільки ми вважаємо українськими політиками Яцкова, Твердохліба, Назарука й компанію, бо ми вважаємо, що пан Цегельський продовжує тут роботу Назарука, як Назарук продовжував роботу Яцкова й Твердохліба.

Супроти виступів польської преси, що, мовляв, „ще один поважний український політик порозумів і додумався, що дорога України лежить тільки в спілці з Польщею, ми заявляємо, що приступлення до сеї орієнтації на захід пана Цегельського не збаламутить нікого, як не збаламутило приступлення до польської орієнтації і писанина Яцкова, Твердохліба й Назарука.

Наконець додамо, що коли нині пан Цегельський удостоївся похвал польської українежерної преси, то се само вже припечатує пана Цегельського як українського політика, так як подібні похвали польських газет припечатали колись політичні виступи пана Назарука.

Ми підносимо публичний голос, щоби зазначити й своїм і чужим, приятелям і ворогам, що ми не звертаємо зі своєї дороги демократії, що ми не орієнтуємося ні на Схід ні на Захід, а тільки на самих себе.

Історія України осудила виразно всі спроби опиратися на Московщину, чи на Польщу. Тільки власними силами, без фальшивої допомоги наших ворогів можемо ми здобути самостійну соборну українську державу.

Нехай живе Самостійна й Соборна Україна. Без польської й московської опіки. І най живе самостійницька боротьба українського народа за здійснення свого великого ідеалу.

За Народну Січ ім. Кирила Трильовського в Шикаґо, Ілл.: Старшина; **Ст. Мусійчук**, кошовий; **І. Воробель**, рекордовий писар; **І. Скульський**, фінансовий секретар; **К. Гавлічинський**, четар; **Ф. Чорнописький**, осаул.

ЯК ПОСИЛАТИ ГАЗЕТИ І КНИЖКИ ДО КРАЮ.

Це є добра думка, щоби звідси з Америки посилати деякі наші газети до краю. Бо так, як приміром пише наша „Свобода", другі українські газети, навіть щиро українські, писати не можуть, бо Ляхи конфіскують. І тому, коли наш нарід по селах дістане „Свободу", то набирає відваги і більше завзяття. Бо думають собі, коли ми тут в Америці так твердо держимося свого і так щиро хочемо допомогти нашим браттям визволитися з ляцького ярма — то чом би їм тратити надію? Я посилаю час до часу до свого сина в краю „Свободу" по 15 або й більше чисел разом і ті числа доходять. Але найкраще посилати на адресу читальні „Просвіти", а не на приватну особу, бо тоді не підозрівають і скоріше перепустять. Наша „Свобода" дуже нашим людям в рідній краю подобається і добре дізо зробить кождий для своєї рідні і своїх односельчан, коли буде звідси висилати нашу газету до краю. Хто хоче знати, як посилати, щоби дійшло, хай напише до мене, а я йому дам раду.

М. Лущишин,
312 King St., Olean, N. Y.

ДЯКОВЧИТЕЛІ, ПОПРІМ СВОЮ ОРҐАНІЗАЦІЮ.

Нема двох слів щодо цего, що нам, дяковчителям, треба своєї орґанізації. Треба нам її не тільки з огляду на свій власний становий інтерес, але, з огляду на добро загальне, бо дяковчитель являється по громадах народним робітником, а згл. повинен ним бути. На дяковчителях спочиває рівнож і головний тягар виховання нашої молоди в українських школах в Америці.

Треба нам отже нашої орґанізації і тому мене дивує, що в часопису „Америка" появилася допись з підписом дяковчителя гром. Сокільського, яка не причиняється ніяким робом до скріплення нашої орґанізації.

Я не буду розводитися над відповідю, бо це не можливе на сторінках „Свободи" а тільки підкреслю, що має своє значіння з загально-народного боку.

Всі ми знаємо, що як всі другі люде так і дяковчителі є ріжні і з ріжними здібностями, але, до того, щоби йти солідарно з народом в його змаганнях, не треба ніяких спеціяльних здібностий, а тільки треба мати щиру любов до народа, а крім того треба мати відваги постояти за правду, хоч би прийшлося за неї витерпіти від своєї влати. Дяковчитель не повинні ограничатися тільки до праці, за яку платять, бо є ще багато другої. Священики і дяковчителі можуть зробити для громади багато добра, але можуть накоїти і багато лиха. А то друге не повинно мати місця.

Мені закидують в „Америці", що я виступав на дяковчительськім зїзді дуже радикально. Та це і біда, що коли хто відважиться виступити проти своїх духовних зверхників, цего вже уважають за большевика, соціялиста і безбожника. Я мусів виступити дещо більше радикально проти о. Струтинського (в якого парохії шановний дописувател є дяковчителем), бо о. Струтинський накинувся несłушно і безпідставно на загально-народну орґанізацію Обєднанне.

В нас звичайно так буває, що валиться якусь орґанізацію з ненависти до якоїсь особи, що в тій орґанізації працює. Таке може вийти і з дяковчительською орґанізацією, в якій я працюю. Противники цеї орґанізації намагаються всіма способами її завалити. Тому пускають ріжні сплетні. З того згляду хочу заявити, що я на зїзді поставив тільки отсей один внесок, щоби священики виплачували дяковчителям не менше як одну четвертину зі всіх доходів і те внесення одноголосно принято. Коли священики не може погодитися в тій справі з дяковчителем, рішає громада.

Зїзд станув на становищі, що товариство дяковчителів має стояти твердо при народі і помогати йому у всіх його змаганнях визволити себе і свою церкву зпід впливу ворогів нашого народа.

Йосиф Буката,
Перт Амбой, Н. Дж.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Шевченкове Свято.

Дня 1. квітня відсвяткувала Перт-Амбойська українська громада память 66-их роковин смерти нашого пророка Тараса Шевченка. Святочний концерт влаштовано заходами і силами місцевого товариства „Боян" і шкільного товариства „Луг" під проводом гром. Йосифа Букати.

Як гостеви приємно було мені бачити, як в означенім програмою часі Українська Галя виповнилася по береги публикою. Були і гості з других місцевостей.

Як піднеслася куртина, побачили ми могилу серед зелені, квітів і прапорів, а на могилі видніє портрет Тараса, рівнож серед квітів і прапорів.

Гром. Демкович, заступник предсідателя громади сказав вступне слово, в якім пояснив, чому це саме робучий український люд так високо цінить Шевченка та з такою любовю відноситься до його памяти.

Хор тов. „Боян" відспівав американський і український гимни. По тім вийшов на сцену старий дідусь і віддав поклін Тарасови та відспівав „Чорна ріля ізорана". А за ним вийшли походом діти з тов. „Луг", всі в синьо-жовтих шапочках і лентах, з прапорами в руці, співаючи: Гей там на горі Січ іде. Всі дітої розмови про Шевченка і їх декламації, виголошені чистенькою українською мовою, вказують тільки на те, що наша українська школа в Америці може ще дуже багато добра зробити і багато лиха направити, коли її ведуть солідно і добре.

Др. Л. Мишуга виголосив святочне слово. Бесідник представив ті страшні і темні часи, в яких зявився Шевченко і на тім тлі пояснив присутним силу його ґеніяльного слова, що бунтувалося проти всякої неправди, соціяльної, національної і реліґійної.

Хор тов. „Боян" під управою Й. Букати відспівав цілий ряд пісень, переплітаючи поодинокі точки декламаціями і сольоспівами.

П-на К. Телішевська відспівала: Як бим була, Смутку мій і Ой люлі, люлі. Милий її голосок дуже припав публиці до вподоби.

Виступали і наші дуже таланові пяністки п-ни: Л. Гаврилів і О. Ваверчак. Вони вже добре відомі нашій публиці, яка щиро витає їх симпатичну появу за кождим разом. Треба ще піднести знаменниту деклямацію п-ни Розалії, яка дуже віддала „Тополю" Шевченка. Деклямували умілою ще й други: П. Дучинський, А. Марків, А. Будняк, Ю. Романець, Анна Галата.

Перед концертом, підчас павзи і по концерті приграваля „Українська Ванда", яка щойно зорґанізувалася під вмілою рукою гром. Січки.

Отсей так гарний концерт закінчено відспіванням національного гимну.

Гість.

І НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ ЗАСУДЖУЮТЬ ЗА ОБРАЗУ.

В одній з кооперативних крамниць в Харкові вже під вечір було багато покупців. Вже час було зачиняти склеп, а люде усе підходили. Тих, що прийшли скорше, задовольняли, а нових не пускали до середини. Останні після пояснень продавця вийшли — лишилася тільки громадянка Богоущенко.

— А хто ж продаєте — горюпила жінка, показуючи на передне завітанних купців.

— Чим тут відсьягай?

Черговий продавець на прізвище Кришталь пояснив їй у чім справа, але вона не втихала, продовжуючи галасувати, аж поки не надійшов завідуючий.

— Чого вам треба? — спитав він.

— Дамські сорочки.

— У нас немає, усе продано.

— А, для мене нема?.. Ви тільки по сімпатії. От „жидовська морда!"...

Далі Кришталь ніби хотів її затримати лиш, коли взяв за руку. Громадянка Богодущенко подала зустрічну скаргу на Кришталя, за нахил її побити. Суд, переслухавши справу засудив Богодущенкову на три місяці примусових робіт.

Справа не в тім, що хто кого образив і що присудив суд. Справа в тих настроях, що панують на Україні. Хвальба большевиків про ліквідацію антисемітизму оказується як завше брехнею і очевидно антисемітизм росте. З другого боку „сімпатії" та „протекція" очевидно заснували добре кубло, коли й суд став по боці Кришталя, який „узяв лише за руку" громадянку Богодущенкову.

На балі. Танцюрист забавляє товаришку конвенціональною розмовою. Каже: — Я все говорю лише те, що думаю.

— То тепер я вже зрозуміла, чому ви мовчали цілий вечір — відповіла дівчина.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць март 1928 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Гаврилець Анна.
В. 6. Федів Марія, Мишко Дмитро.
В. 23. Карпиня Василь.
В. 31. Вовчак Розалія.
В. 33. Чайковська Катерина, Климечко Розалія.
В. 44. Стефанчик Юлія.
В. 46. Угорчак Микола.
В. 48. Бойко Іван.
В. 52. Фиячук Йосиф, Ввавришин Семен.
В. 59. Чернавська Анна, Малиняк Петро, Шиманська Бронислава.
В. 57. Чучман Максим.
В. 76. Гошиляк Юрій.
В. 84. Пивцьо Михайло, Пивцьо Анна, Пивцьо Текля.
В. 94. Хринівський Микола, Савчак Михайло.
В. 96. Костів Олена.
В. 100. Стечик Казимир.
В. 104. Романець Іван.
В. 105. Слободян Клементина.
В. 112. Худьо Катерина, Войтів Марія, Голубець Катерина.
В. 123. Гусениця Григорій.
В. 124. Лешко Марія.
В. 126. Ґогнят Іван.
В. 130. Гладкий Григорій, Гладка Марія.
В. 132. Белінська Марта.
В. 134. Панько Марія, Попівчак Йоанна, Попівчак Марія.
В. 139. Смолінська Анна.
В. 144. Бих Петро, Бих Евдокія, Жуковська Текля.
В. 147. Маркович Іван.
В. 152. Беднарчук Юрій, Фурга Йосиф, Кобаса Михайло.
В. 161. Приймачук Павло, Александрій Іван.
В. 163. Товстяк Іван, Дрозд Юрій.
В. 164. Данило Іван, Славич Микита.
В. 167. Теплий Іван, Петришин Олекса.
В. 177. Лучка Бронислав.
В. 179. Лесик Петро, Викрикач Йосиф.
В. 181. Сулима Дмитро.
В. 183. Нісевич Йосиф.
В. 191. Тихоня Микола.
В. 217. Корольчук Олекса.
В. 218. Дрозда Анна.
В. 220. Пойда Катерина.
В. 221. Олексій Франко Г.
В. 231. Еванило Юрій.
В. 235. Крупянек Онуфрій.
В. 236. Гиряк Іван, Гиряк Катерина, Гиряк Марія, Ільницький Михайло, Борик Дмитро, Тяжнук Анна.
В. 237. Ольшевський Данило, Ольшевська Павлина.
В. 241. Добровода Анна.
В. 245. Александрович Іван, Терлецький Михайло, Вольський Теодор.
В. 247. Гера Анастазія.
В. 248. Кобилянська Катерина, Маскула Михайло.
В. 251. Сорочак Онуфрій.
В. 253. Лісевич Федьо, Людкевич Михайло.
В. 254. Суска Анастазія.
В. 263. Метик Михайло, Запалинський Яків, Зарічна Стефанія, Паплавський Пилип.
В. 266. Мітулинська Ксеня.
В. 273. Кіцак Антін.
В. 274. Ганкавик Марія, Швет Марія.
В. 276. Радвак Евдокія, Семко Іван, Шафран Антін, Кульчицька Розалія.
В. 282. Манастирський Стефан.
В. 283. Даум Іван, Щербій Микола.
В. 284. Мокра Анна.
В. 285. Косцінський Кароль.
В. 286. Барна Михайло.
В. 292. Рибак Михайло.
В. 293. Базан Іван.
В. 296. Скалко Андрій, Скалко Теодор.
В. 299. Чубатій Володимир, Леськів Григорій.
В. 303. Бурик Катерина.
В. 305. Вітишин Меланія.
В. 316. Матвіїшин Андрій.
В. 318. Левицька Ева.
В. 319. Стефурко Василь.
В. 322. Дубас Катерина, Козлович Марія, Літовінська Олена, Сосновська Текля.
В. 335. Петрушак Андрій, Чиколовський Данило, Пакош Йосифа.
В. 336. Юрса Григорій, Савчак Розалія, Савчак Григорій.
В. 342. Гінда Апольонія.
В. 343. Сурун Семен.
В. 349. Вербіцька Анна.
В. 353. Бідак Василь, Пілавський Михайло.
В. 358. Федорчак Зофія.
В. 360. Гринько Дмитро.
В. 361. Піхурський Михайло, Рожицький Михайло, Піхурська Анна, Цільник Василь.
В. 363. Сеник Стах.
В. 364. Крук Анна.
В. 377. Платек Семен.
В. 378. Кортик Петро, Сіток Анастазія, Сітак Петро.
В. 388. Батюк Зофія, Проць Марія, Сорока Марія, Весоловська Катерина, Проць Стефан, Костяк Юлія, Моменка Катерина, Весоловський Йосиф.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 3. Белей Михайло.
В. 7. Чесляк Іван, Чесляк Анна, Дидик Марія, Яцула Михайло, Яцула Мих., Кот Франко, Кот Стефан, Сташек Марія, Тима Іван, Яцуда Катерина.
В. 20. Поглод Стефан.
В. 31. Коцур Петро, Пограничний Михайло, Погранична Марія, Стах Теодор.
В. 41. Баран Юрій, Цимбаляк Василь, Цимбаляк Марія.
В. 48. Більська Марія.
В. 62. Дубіль Андрій.
В. 67. Ділора Стефан.
В. 76. Тинга Микола, Скалецький Семен, Нагай Тимко.
В. 105. Богачевський Володимир.
В. 106. Прийма Іван.
В. 109. Саїк Михайло.
В. 122. Теренюк Максим.
В. 128. Говард Василь.
В. 143. Штон Антін.
В. 146. Гищук Петро.
В. 149. Глад Семко, Тобащ Йосиф, Димяк Іван, Глад Олександра.
В. 196. Марусин Іван, Марусин Пелагія.
В. 213. Ботвіна Йосиф, Ботвіна Зофія.
В. 217. Герасимчук Олекса, Тихій Григорій.
В. 219. Нагай Онуфрій.
В. 227. Медвідь Іван.
В. 229. Кашуба Юрій.
В. 235. Крупа Ольга.
В. 238. Юськів Дмитро.
В. 258. Климків Михайло.
В. 268. Громяк Михайло, Громяк Петро.
В. 277. Фуярчик Тимко.
В. 304. Гутник Петро.
В. 312. Ратковач Яцко.
В. 320. Солодкий Тимко.
В. 329. Лончина Анна.
В. 338. Гагатко Петро.
В. 348. Дубранський Іван.
В. 364. Леськів Василь, Леськів Юстина.
В. 385. Бородай Анастазія, Скобар Іван, Томашевський Василь, Томашевська Христина, Скобар Параска, Віцента Олена, Віцента Іван, Бородай Йосиф, Друк Стефан, Друк Анна, Гілецький Теодор, Гілецька Анна, Віцентій Матвій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 16. Магомета Стефан, Магомета Зузанна.
В. 37. Качараль Анна.
В. 42. Ґулька Пилип, Ґулька Юстина.
В. 75. Тарас Василь, Тарас Матрона.
В. 86. Сенков Корнель.
В. 94. Стислоська Розалія.
В. 102. Когут Антін.
В. 106. Олійник Микола.
В. 152. Климців Дмитро.
В. 164. Киник Настя.
В. 182. Бродський Василь, Бродська Анастазія.
В. 213. Савран Василь, Бурбеля Зофія.
В. 230. Ворожбит Стефан.
В. 234. Мина Дмитро, Мина Пелагія.
В. 264. Вуйцик Михайло.
В. 296. Дуткевич Микола.
В. 310. Олексин Теодор, Шимко Григорій, Шимко Пазька.
В. 382. Лужинська Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Смеречняк Іван.
В. 14. Почтар Прокіп.
В. 18. Войтович Семен.
В. 27. Шумило Іван.
В. 28. Шпаковський Іван.
В. 31. Кольна Анна, Деленко Катерина, Міщишин Ева, Плакса Іван, Стиранка Антін.
В. 32. Гутник Пилип.
В. 41. Ропіцький Іван.
В. 44. Барна Іван.
В. 45. Стриковський Дмитро.
В. 48. Семенчук Іван.
В. 51. Ласицький Антін.
В. 55. Валега Петро.
В. 56. Чулка Елисавета, Чулка Михайло, Вікера Юрій.
В. 62. Піхурко Стефан.
В. 63. Фундига Григорій, Фундига Микола, Фундига Ірина, Фундига Роман.
В. 68. Наконечний Іван.
В. 69. Семусь Іван, Юрків Іван, Сидорович Лука.
В. 70. Онуфрів Володимир.
В. 72. Юрцьо Іван, Ласкос Стах.
В. 74. Старинкевич Мирон.
В. 90. Стельма Іван.
В. 94. Стецюк Василь, Муляр Михайло.
В. 98. Рубачинський Яків.
В. 100. Радочинський Микола.
В. 102. Ґула Григорій.
В. 103. Кущаковський Антін, Покуса Стефан.
В. 112. Нечипор Юдія.
В. 114. Головчак Михайло.
В. 135. Гришко Михайло, Гришко Катерина.
В. 146. Романяк Ілія.
В. 147. Любянецький Андрій, Любянецька Марія, Надбережний Іван.
В. 156. Ґобрил Дмитро.
В. 160. Лялька Катерина, Атаманів Андрій.
В. 182. Кметь Іван, Кметь Йосиф, Кметь Каролька.
В. 213. Лукасевич Антін.
В. 216. Татро Мелянія, Томчак Каїтан, Боднар Микола, Захарко Лев.
В. 229. Лефковський Фелікс, Вольчак Франко, Зебрук Стефан.
В. 232. Стецура Михайло, Стецура Василь.
В. 235. Андриц Микола, Андриц Марія, Богаченко Василь, Налудка Юлія, Невойда Павлина, Ратич Василь, Вульчак Григ., Богаченко Розалія, Янишевич Йосиф, Янишевич Антін, Невойда Олекса, Ребріш Михайло, Сосновський Стефан, Теслюк Василь, Вульчак Марія.
В. 237. Коцюбан Пилип, Гаврилюк Іван, Коцюбан Розалія, Пірс Анна.
В. 242. Дуда Франко.
В. 243. Яворський Стах, Яворський Іван.
В. 251. Дутка Микола, Бучик Марія.
В. 252. Маруняк Юрій.
В. 257. Маланчук Ілько.
В. 262. Бодик Христина, Циркот Марія.
В. 276. Столяр Дмитро, Столяр Юстина.
В. 288. Довжицький Григорій, Луцук Семен, Мамчій Іван.
В. 290. Коська Марія.
В. 294. Яцик Іван.
В. 296. Лусевич Клим.
В. 298. Свідерська Марія.
В. 309. Кінаш Іван, Кінаш Ева, Кінаш Іван.
В. 320. Дацюк Дмитро.
В. 324. Вишиванюк Анна, Вишиванюк Федор.
В. 334. Вовк Дмитро.
В. 335. Кіщак Павло, Кіщак Марія.
В. 337. Коваль Михайло.
В. 361. Шевчук Олекса.
В. 365. Німець Ілько.
В. 370. Маряш Стефанія, Скальський Михайло.
В. 388. Дольська Марія, Радович Михайло.
В. 396. Драгун Теодор.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Стащек Марія.
В. 22. Олексин Теодор.
В. 48. Дуць Дмитро.
В. 62. Яник Михайло.
В. 63. Дуткевич Микола.
В. 90. Чічерський Данило.
В. 129. Голошецький Іван.
В. 142. Качураль Анна.
В. 145. Олійник Микола.
В. 146. Лобур Анастазія, Тарас Василь, Тарас Матрона.
В. 182. Магомета Стефан, Магомета Зузанна.
В. 219. Климців Дмитро.
В. 242. Лужинська Анна.
В. 283. Ворожбит Стефан.
В. 300. Шпоиський Микола.
В. 311. Сенков Корнель.
В. 347. Шимко Григорій, Шимко Пазька.
В. 361. Гулька Пилип, Шкварок Ілько, Гулька Юстина.
В. 385. Менюк Ілько, Менюк Анна.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Шпак Петро.
В. 30. Дзвінчик Микола.
В. 38. Кащак Стефан.
В. 70. Самоїл Іван.
В. 80. Курпеляк Вінцентина.
В. 90. Волос Теодор.
В. 99. Дромніцький Семен.
В. 113. Коземчак Андрій.
В. 163. Біняк Іван.
В. 179. Шеремета Тимко, Рапко Іван.
В. 202. Бігуняк Марія.
В. 216. Микитюк Марія.
В. 230. Приставш Михайло.
В. 297. Фесанич Іван.
В. 309. Росс Антін.
В. 312. Савчак Микола.
В. 318. Трач Анна.
В. 380. Маркович Стефан.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця марта 1928 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20.164
В місяци марті 1928 р. принято нових	149
В місяци марті 1928 р. принято наново	72
В місяци марті 1928 р. принято з переступними листами	26
В місяци марті 1928 р. принято з инших кляс обезпечення	22
Разом	20.433
В місяци марті 1928 р. суспендовано	120
В місяци марті 1928 р. відійшли з переступними листами	26
В місяци марті 1928 р. відійшли до инших кляс обезпечення	23
В місяци марті 1928 р. померли	18
Разом	187
З кінцем місяця марта 1928 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20.246

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	14
В клясі А.	на $ 250	403
В клясі А.А.	на $ 500	5.851
В клясі В.	на $ 750	888
В клясі С.	на $1000	12.521
В клясі В.В.	на $1500	261
В клясі С.С.	на $2000	79

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	35
В клясі О-1000	на $1000	27
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	32
В клясі Р-1000	на $1000	44
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	42
В клясі Е-1000	на $1000	41
В клясі Е-1500	на $1500	1
В клясі Е-2000	на $2000	2
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		20.246

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Лешко Марія.
В. 13. Галайко Григорій.
В. 18. Лабовський Петро.
В. 24. Савчин Володимир.
В. 27. Перепека Іван.
В. 28. Шінський Ілько.
В. 29. Радко Олена, Шкварла Олена, Топорович Іван, Топорович Марія.
В. 31. Копча Петро, Вовчак Андрій.
В. 39. Югас Іван.
В. 43. Чекович Зофія, Чекович Стах, Чекович Франко.
В. 58. Челяда Анна.
В. 59. Бакай Анна, Бакай Іван, Павлуш Анна, Павлуш Зофія.
В. 70. Самоїл Володимир.
В. 75. Базилевич Іван.
В. 76. Тофіль Володимир, Тофіль Йоанна.
В. 91. Шак Йосиф.
В. 96. Фідорек Стах, Фідорек Іван, Товарницький Василь.
В. 97. Бабірад Люба.
В. 102. Дорош Теодор, Хміль Зофія, Хміль Михайло, Гнатяк Павло, Гнатяк Михайло, Тритяк Микола.
В. 104. Романець Евгенія, Романець Юлія, Романець Зофія.
В. 120. Добош Анна, Добош Марія, Добош Мирослав.
В. 131. Бойко Ольга.
В. 132. Білінський Володимир.
В. 147. Федак Андрій, Карпович Омелян, Карпович Юрій, Шабат Анна, Шабат Юлія, Шабат Іван.
В. 151. Артим Олекса, Артим Марія, Артим Стефанія, Артим Стефан, Дацик Анна, Проць Григорій Тарас.
В. 152. Бакун Ірина, Гвязда Геновефа, Гладкий Володимир, Гладка Ольга, Козак Пилип, Козак Марія, Лесняк Евген, Смагула Андрій, Смагула Микола, Смагула Іван, Турелик Іван, Турелик Анна, Турелик Василь, Турелик Олена.
В. 159. Нижник Стефан, Нижник Ольга, Петрівський Михайло.
В. 162. Боянович Василь, Боянович Анна, Стельмах Мирослав, Стельмах Стефанія, Стельмах Ольга.
В. 164. Пухір Анна.
В. 168. Дячишин Анна, Юневич Анна, Юневич Ольга, Лопушанська Мілька, Лопушанський Микола, Лопушанський Михайло, Лопушанський Володимир, Мацюрак Володимир.
В. 179. Голдак Іван.
В. 182. Роздзябек Михайло, Роздзябек Анна, Роздзябек Андрій.
В. 188. Ткач Василь, Ткач Петро, Ткач Анна, Ткач Теодор, Ткач Іван.
В. 200. Гейда Вероніка.
В. 207. Ковальська Марія.
В. 212. Канюк Марія.
В. 217. Третяк Марія.
В. 218. Ткачишин Олена.
В. 219. Корнтко Іван.
В. 220. Блідий Михайло.
В. 221. Чорнописький Павло, Чорнописький Володимир, Карпа Володимир, Карпа Марія, Карпа Стефан, Кривовяз Емілія, Кривовяз Ольга.
В. 227. Джмелик Йосиф, Джмелик Мирослав, Джмелик Катерина, Джмелик Семен.
В. 235. Проць Агафія Ірина, Проць Луція.
В. 237. Ольшевський Григорій, Ольшевська Анна, Ольшевський Іван, Ольшевський Володимир.
В. 276. Лисияко Михайло.
В. 283. Малиса М. Ольга, Савран Ґеня, Савран Анна, Савран Марія, Савран Іван.
В. 288. Демко Анна, Демко Стефан, Гонтарик Зофія, Гонтарикф Анна.
В. 296. Лобур Володимир, Лобур Петро, Скілко Михайло, Скілко Анна.
В. 299. Глівка Іван.
В. 300. Клим Михайло, Клим Андрій, Клим Антін, Клим Іван, Сціленнй Юрій.
В. 305. Годованець Евген.
В. 307. Бабій Петро.
В. 318. Палій Володимир, Палій Олекса, Палій Микола, Палій Стефан.
В. 321. Цюх Петро, Конік Зофія, Колена.
В. 327. Гречин Мирослав, Гречин Орися.
В. 335. Чикаловська Ліда, Чикаловська Анна, Чикаловський Владислав, Петрісяк Василь.
В. 336. Дмитришин Іван, Дмитришин Володимир, Кучубійчук Іван, Матвіїшин Стефанія.
В. 342. Плейснер Марія, Плейснер Олена, Плейснер Людвіга, Вадяк Евген, Вадяк Йосиф.
В. 349. Маковська Анна, Маковський Михайло.
В. 361. Баран Мирослав, Піхурський А. Олекса.
В. 362. Корпачевська Олена, Козаковський Чеслав, Марковська Аделя, Сидорський Володимир, Сидорська Марія, Васюрка Анастазія, Васюрка Марія.
В. 374. Улашкевич Іван, Заяць Анна, Заяць Петро.
В. 378. Чучура Стефан.
В. 380. Гнат Магдалина.
В. 381. Хариш Анна, Хариш Ольга, Лукашкевич Богдан, Лусик Анна, Лусик Юрій, Наконечна Анна, Наконечна Олена, Наконечна Зофія, Наконечний Василь, Семчук Ірина, Семчук Олена, Сверлюк Параня, Сверлюк Текля, Вовк Анна, Вовк Доська, Вовк Стефан, Вовк Володимир.
В. 396. Слободян Андрій.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 41. Цимбаляк Катерина, Цимбаляк Марія, Цимбаляк Анна.
В. 62. Дубіль Іван, Дубіль Мирон, Дубіль Петро, Дубіль Марія.
В. 105. Богачевський Богдан, Богачевський Стефан.
В. 213. Ботвін Владислав, Ботвін Андрій, Ботвін Бронислав, Ботвін Емілія, Ботвін Стах.
В. 227. Медвідь Зузана.
В. 235. Крупа Богдан.
В. 237. Коцюбан Йосиф, Коцюбан Іван, Коцюбан Стася.
В. 338. Ґаґатко Олена, Ґаґатко Іван, Ґаґатко Едвард, Ґаґатко Йосиф, Ґаґатко Лла, Ґаґатко Юрій.
В. 385. Бородай Франко, Бородай Анна, Бородай Михайло, Друк Іван, Друк Михайло, Друк Дмитро, Друк Микола, Друк Павло, Скабар Петро, Скабар Анна, Томашевська Марія, Томашевський Володимир, Томашевська Анна, Томашевська Олена, Томашевський Данило, Віцентій Михайло, Віцентій Стефан, Віцента Михаліна, Віцента Олена.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 16. Магомета Олена, Магомета Марія, Магомета Юрій.
В. 75. Тарас Михайло, Тарас Данило.
В. 182. Бродський Михайло, Бродський Микола.
В. 230. Ворожбит Мелянія.
В. 234. Мина Ольга, Мина Микола.
В. 264. Вуйцік Іван.
В. 296. Дуткевич Михайло, Дуткевич Петро.
В. 310. Олексин Іван, Олексин Анна, Олексин Стефан, Олексин Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 31. Деленко Людвік, Деленко Ольга, Деленко Адам, Деленко Михайло, Деленко Марія, Деленко Ярослав.
В. 51. Тиравський Іван, Тиравська Анна.
В. 63. Фундиґа Петро, Фундиґа Марія.
В. 65. Бойко Стефанія.
В. 70. Павелчак Стефан.
В. 72. Ласкос Зофія, Ваґнер Анеля, Ваґнер Емілія.
В. 78. Мацийовський Франко, Мацийовський Стах, Мацийовський Іван.
В. 146. Романяк Михайло, Романяк Володимир, Романяк Ольга.
В. 168. Дачишин Анна, Юневич Анна, Юневич Ольга, Лопушанська Мілька, Лопушанський Микола, Лопушанський Михайло, Лопушанський Володимир, Мацюрак Володимир.
В. 182. Кмет Михайло, Кмет Анна.
В. 217. Гарасимчук Михайло, Гарасимчук Стефан, Гарасимчук Володимир.
В. 229. Гарасим Іван, Гарасим Павло, Гарасим Ольга, Гарасим Анна, Гарасим Антін.
В. 232. Стецура Дмитро.
В. 234. Федірко Андрій.
В. 243. Яворський Іван, Яворська Марія, Яворська Зофія, Яворський Йосиф, Микитюк Володимир, Микитюк Петро, Микитюк Микола, Микитюк Олена, Микитюк Йосиф, Микитюк Василь, Микитюк Анна.
В. 247. Фіґун Микола, Фіґун Константин, Фіґун Марія, Фіґун Текля, Фіґун Володимир.
В. 251. Бучек Йосиф.
В. 265. Сорокач Іван, Сорокач Марія, Сорокач Володимир, Сорокач Стефанія, Сорокач Михайло, Сорокач Йосиф.
В. 324. Вишиванюк Григорій, Вишиванюк Петро, Вишиванюк Аделя.
В. 359. Скалецька Ольга.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Олексин Іван, Олексин Анна, Олексин Стефан, Олексин Марія.
В. 63. Дуткевич Михайло, Дуткевич Петро.
В. 90. Чічерський Володимир.
В. 146. Тарас Михайло, Тарас Данило.
В. 182. Магомета Олена, Магомета Юрій, Магомета Марія.
В. 283. Ворожбит Мелянія.
В. 385. Менюк Михайло, Менюк Олена, Менюк Катерина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Барна Анастазія, Мазур Андрій.
В. 44. Стефанчик Юлія.
В. 104. Романець Іван.
В. 112. Дутковська Анна, Дутковська Катерина.
В. 124. Лещик Марія.
В. 132. Білінська Марта.
В. 177. Лучка Бронислав.
В. 259. Скородинська Марія.
В. 284. Мокра Анна.
В. 295. Дорош Марія.
В. 363. Сеник Станислав.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ИНШИХ КЛЯС:

В. 59. Бакай Іван, Бакай Анна, Павлуш Анна, Павлуш Зофія.
В. 217. Третяк Марія.
В. 283. Малиса М. Ольга.
В. 336. Кучубійчук Іван.
В. 42. Вадяк Йосиф, Вадяк Евген.

ПОМЕРШІ ДІТИ.

В. 16. Кріль Іван.
В. 31. Томко Марія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця марта 1928 р. в У. Н. С. було дітий членів	12.544
В місяци марті 1928 р. принято нових	198
В місяци марті 1928 р. принято наново	44
В місяци марті 1928 р. принято з переступними листами	17
Разом	12.803
В місяци марті 1928 р. суспендовано	77
В місяци марті 1928 р. відійшли з переступними листами	16
В місяци марті 1928 р. відійшли до повнолітних членів	13
В місяци марті 1928 р. померли	2
Разом	108
З кінцем місяця марта 1928 р. в У. Н. С. було дітий членів	12.695

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	11.918
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	777
Разом	12,695

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця марта 1928 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	32,708
В місяци марті 1928 р. прибуло повнолітних членів	82
В місяци марті 1928 р. прибуло дітий членів	151
З кінцем місяця марта 1928 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	32.941

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць март 1928 року як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (квітня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця квітня 1928 року, то в маю 1928 року мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци марті 1928 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза мусять це зробити в місяци квітни 1928 р., бо на другий місяць, то є в маю 1928 року стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

— Тату, я хочу женитися! — каже син.

— Ні, сину — відповів батько — до того ти ще маєш замало розуму.

— А як уже матиму досить розуму?

— Тоді тобі такі дурниці вже не будуть у голові.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Ів. Франка, від. 103, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в суботу, 21. квітня, в годині 7-ій вечером. Є важні справи до полагодження, а іменно справа предсідателя, котра мусить бути рішучо полагоджена. Не явившийся член підпаде карі 50 ц., а урядник 1 дол. Довгуючі члени будуть суспендовані. — Іван Березовець, секр.

ТЕЙЛОР, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 193, подає до відома своїм членам, що в причини укр. Великодних свят, мітінґ відкладається на день 20. квітня, в пятницю, в годині 6.30 вечер. Проситься всіх членів явитись і виповнити свої залеглости, бо в противнім разі довгуючі будуть наражені на суспендацію. — А. Молодович, пр.; М. Малишевський, секр.; Г. Скула, касієр.

ЧЕСТЕР, ПА. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 156, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, дня 22-го квітня, під ч. 620 Morton Ave. Проситься всіх членів прибути та вирівнати свої залеглости. Також взивається тих членів, котрі передають свої вкладки другими, щоби старались прибути сами на сей мітінґ. — Микола Іщук, предс.; Павло Закорченний, кас.; Олекс. Коваль, секр.

СЕМПСОН, ПА. Бр. св. Василія Вел. повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в порвідну неділю, 22. квітня. На сей мітінґ повинен кождий член явитися, бо є важні справи до полагодження. Мітінґ відбудеться в тій самій гали Дмитра Єдинак. — Софрон Теличко, предс.; Нік. Костюк, секр.

ЛЕЙТРОБ, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, від. 61, повідомляє своїх лю, 22. квітня замісць 15. квітня з членів, що мітінґ відбудеться в неді- причини Свят. Проситься всіх членів явитись на мітінґу, бо є справи, котрі мусять бути полагоджені. Кождий член повинен вирівнати свої залеглости. Напоминається членів, щоби зложили свої жертви на Сиротинець. — Антін Скубяк, секр.

СЛІКВІЛ, ПА. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 126, повідомляє, що мітінґ відбудеться в неділю, 22. квітня, в годині 2-ій пополудни, на гали церковній. Проситься усіх членів прийти на сей мітінґ під загрозою 50 ц. кари, а урядник 1 дол. Довгуючі члени, коли не вирівнають своїх залеглостий на сім мітінґу, будуть суспендовані. На мітінґу буде справа уряду. — Ів. Пендлишак, предс.; Мих. Ткач, кас.; Теодор Грисяк, секр.

РАНКІН, ПА. Бр. св. Григорія, від. 24, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, 22. квітня, в годині 7-ій вечером, в галі Семка Федора. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо буде справозданне урядників і контр. комісії. Рівнож проситься орґанізувати нових членів. З весною всьо оживае у природі, то і в нашім товаристві повинно початись якусь корисну роботу. Як би воно не було, все лучше нашому чоловікови належати до свого товариства ніж оплачувати чужі. Тому проситься робітників, котрі мають замір забезпечитися, прийти на наш мітінґ і записатися в члени нашого товариства. — М. Ленінський, предс.; Ів. Цьокан, кас.; Ст. Козловський, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 317, повідомля своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 21. квітня, в год. 8-ій вечером. З причини, що Великдень припадае на 15. квітня, збори зістали відложені. Проситься членів вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі зістануть суспендовані.—М. Даньків, секр.

ПАСЕЙК, Н.-Дж. Тов. ім. Ів. Франка, від. 97, повідомляє членів, що збори відбудуться 22. квітня, в 2-ій годині пополудни в гали церковній, 47 Говп Ев. Проситься усіх членів прийти на збори. — М. Припхан, предс.; М. Табачук, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 22 квітня, в годині 3-ій пополудни, в домі Тов. Горожан, 847 N. Franklin St. Проситься усіх лченів прибути на сі збори. Довгуючих членів проситься вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Рівнож подається до відома усім членам, що бувший секретар Михайло Клапко зрезиґнував в марті; тепер є новий секретар. Отже проситься тепер зі всякими справами, які тикається Тов. і відділу 83, удаватися до секретара на понизшу адресу. аН сей мітінґ проситься членів привести зі собою нових членів; тепер є добра нагода, бо рипнимається до У. Н. Союза і Тов. без оплати вступного. У. Н. Союз мае кілька родів обезпечення, а головно, що тепер є в Союзі кляса, що можна і зажиття гроші дістати. Родичі повинні вписувати своїх дітий до Союза, а не до чужих іншюренсів. У. Н. Союза є сильною українською Орґанізацією, мае велике число членів, але будучність її буде залежати тепер від самих дітий, коли будуть вписувати своїх дітий.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Бр. св. Ґеорґія, від. 239, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що мітінґ відбудеться в неділю, дня 22. квітня, в 1-ій год. пополудни, в домі Горожан на Franklin St. Справи важні, отже обовязком кождого члена є явитись на мітінґу. — Волод. Сегінь, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ не відбувся 15. квітня з причини Великодних свят, але відбудеться в неділю, 22. квітня, зараз по Службі Божій, в укр. школі на Ривер Стр. Кождий член обовязаний прийти на означений часі вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Пригадується також, що будемо принимати нових членів до Укр. Нар. Союза і Братства без вступного як старших, так і дітий. Отже, браття, користайте з тої нагоди, та приведіть своїх знакомих. За кождого старшого члена дістанете доляра надгороди. Ону, хто буде перший. — Павло Саламаха, секр.; Григорій Сайкевич, гол.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Зоря, від. 69, повідомляє своїх членів, що квартальні бзори відбудуться в суботу, 21-го квітня в 8-ій годині вечер. Кождий член повинен прийти на збори, бо є важні справи. — Йосиф Мартинів.